

være meget uheldig, var det virkelig ikke af den Grund, som den ærede Folketingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (R. C. Larsen) idag har antydet, den nemlig, at jeg ikke vilde, at Bygningerne skulde bære Udgifterne til Brandvæsenet. Dette havde jeg ikke det Mindste imod, men det, jeg havde Indbendinger at gøre imod, var den Maade, hvorpaa man opkrævede disse Bidrag af Grundejerne, at man brugte en Mellemand, nemlig Kjøbenhavns Brandforsikring, for en Deel af Beløbet, og ikke troede at have denne Mellemands behov for andre Dele af Beløbet; man var nødt til at bruge en dobbelt Opkrævningsmaade. Dette forekommer mig saa lidet systematisk, at jeg ikke kunde Andet end erkjende, at § 9, saaledes som den var affattet, i mine Tanker var en Blet paa Loven. Jeg troer ogsaa, at jeg vil være istand til at godtgjøre, at denne Opfattelse er berettiget, thi jeg holder her i min Haand en Skrivelse til Justitsministeriet af 14de April 1864, netop fra Kjøbenhavns Brandforsikrings Direction, som gaar ud paa at faae ophævet Resolutionen af 2den Marts 1825 om, at Brandforsikringen skal deeltage i Kjøbenhavns Brandvæsens Udgifter. Deri beklager man sig netop i stærke Udtryk over den store Byrde, der uretmæssig er pålagt Brandforsikringen i Kjøbenhavn, og udhæver med stor Styrke og Klarhed, at man ikke uden at gaae Brandforsikringen for nær, uden at gøre det vanskeligt for den at opfylde sin Forpligtelse — og Forpligtelsen er kun, naar det kræves, at tilsvare de Forsikrede de Beløb, hvorfor de ere forsikrede — kan pålægge den disse Byrder. Det er efter Forslag af en af de Committerede, Etatsraad Liebenberg, at dette Andragende er indgivet, og man seer, at Directionen tiltræder det, og udvikler det meget fuldstændigt paa mange Punkter, langt fuldstændigere, end jeg finder Anledning til at gaae ind paa det her, da Sagen ikke foreligger til Afstemning idag, men jeg nævner dette for at styrke den Opposition, jeg har stillet imod denne § 9. Det har jo ikke kunnet være os Andet end kjær at høre, at den høitagtede Minister er fornøjet med, at vi nu have fravalbet at stille noget Endringsforslag til § 9, trods alt det, der dog med nogen

Vægt og Styrke kan siges imod den. Naar imidlertid jeg, og jeg troer ogsaa de andre Forslagsstillere, har fravalbet at gjøre en Forandring i § 9, saa er det virkelig, fordi det kan være ret beqvemt for Communen at bruge Brandforsikringen som Mellemand for Opkrævningen af et stort Antal Summer, men det er under den udtrykkelige Betingelse, og det maa jeg for mit Vedkommende meget stærkt fastholde, at det Forslag, vi have tilladt os at stille under Nr. 8, bliver vedtaget. Eleer dette derimod ikke, saa vil jeg tillade mig, hvis jeg kan skaffe det fornødne Antal Medlemmer dertil tilveie, til 3die Behandling at stille et Forslag om en Forandring i § 9, thi en Paragraph som denne skal, saaledes som jeg har gjort gjældende ved 1ste Behandling, ikke staae som et nyt Stillestul for Væbning af den Tvang paa Kjøbenhavns Grundejere, som er kommen ind ved Placaten af 17de Juli 1795. Forslaget under Nr. 8 er blevet indbegaaet alene af den høitagtede Minister, men jeg kan ikke nægte, at de Grunde, som han ansøgte derimod, for mig ikke have synderlig Vægt. Det er blevet påstaaet af Ministeren, og deri har et æret Medlem givet ham Medhold, at der havde vist sig nogen Vægt i Anledning af dette Forslag. Sa, jeg har ogsaa sporet nogen Vægt paa enkelte Steder, men at der skulde have reist sig nogen stor Frygt for Virkningen af denne Paragraph, troer jeg virkelig ikke. Jeg troer virkelig ikke, at denne Sag i Almindelighed er bleven saa overordentlig meget overveiet i Befolkningen. Det er et af de Forhold, som de Færreste have Anledning til at følge med den Omhyggelighed og Detailkundskab, som er nødvendig for ret at kunne opfatte det, og Detailkundskab er det ikke muligt for den største Deel af Kjøbenhavns Grundejere at faae, de have ikke dertil nogen let Afgang. Jeg skal desuden gjøre den høitagtede Minister opmærksom paa, at den Frygt, som man har for den Fare, der ved denne Paragraph kunde afstedkommes for Prioritets- og Panteforholdene, visse er noget overdreven, naar man har et saa simpelt Middel til at afvende den som det, at de vedkommende Pengeinstitutter, og saaledes navnlig Nationalbanken, kunne henvende sig til Kjøben-